Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►B ►M2 ►M3 **RÅDETS DIREKTIV**

af 15. marts 1976

om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsimportafgifter og told, og i forbindelse med merværdiafgift og visse punktafgifter

(76/308/EØF) ◄ ◄

(EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►M1	Rådets direktiv 79/1071/EØF af 6. december 1979	L 331	10	27.12.1979
►M2	Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992	L 76	1	23.3.1992
►M3	ændret ved Rådets direktiv 92/108/EØF af 14. december 1992	L 390	124	31.12.1992

Ændret ved:

►A1	Tiltrædelsesakt for Grækenland	L 291	17	19.11.1979
►A2	Tiltrædelsesakt for Spanien og Portugal	L 302	23	15.11.1985
►A3	Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1/EF, Euratom, EKSF)	L 1	1	1.1.1995

Berigtiget ved:

►C1 Berigtigelse, EFT L 306 af 30.11.1977, s. 34 (76/308/EØF)

▼B
▼M2
▼M3

RÅDETS DIREKTIV

af 15. marts 1976

om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsimportafgifter og told, og i forbindelse med merværdiafgift og visse punktafgifter

(76/308/EØF)

▼B

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik [1], senest ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2788/72 [2], særlig artikel 8, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet [3],

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg [4], og

ud fra følgende betragtninger:

Et fordringsdokument udfærdiget af myndighederne i en medlemsstat giver på indeværende tidspunkt ikke grundlag for inddrivelse i en anden medlemsstat;

i og med, at anvendelsen af nationale bestemmelser om inddrivelse er begrænset til det nationale område, udgør disse bestemmelser en hindring for det fælles markeds oprettelse og funktion; dette forhold gør det navnlig inden for den fælles landbrugspolitiks område ikke muligt at gennemføre landbrugsordningerne fuldt ud og retfærdigt, og det gør det lettere at gennemføre svigagtige handlinger;

det er derfor nødvendigt at fastsætte fælles regler om gensidig bistand med henblik på inddrivelse;

disse regler skal finde anvendelse på inddrivelse såvel af fordringer i forbindelse med de forskellige foranstaltninger, der helt eller delvis finansieres af Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, som på landbrugsimportafgifter og told som defineret i artikel 2 i afgørelse 70/243/EØF/EKSF/Euratom af 21. april 1970 angående udskiftning af medlemsstaternes finansielle bidrag med Fællesskabernes egne indtægter [5], og i artikel 128 i tiltrædelsesakten; de bør ligeledes finde anvendelse på inddrivelse af renter og omkostninger i forbindelse med disse fordringer;

den gensidige bistand skal for den myndigheds vedkommende, som anmodes om bistand, dels bestå i at meddele den myndighed, der anmoder om bistand, de for sidstnævnte myndighed nødvendige oplysninger til inddrivelse af fordringer, der er opstået i den medlemsstat, i hvilken denne myndighed befinder sig, samt i at gøre en betalingspligtig bekendt med ethvert dokument vedrørende sådanne fordringer, der hidrører fra denne medlemsstat, og dels i efter anmodning fra den myndighed, der anmoder om bistand, at foretage inddrivelse af fordringer, som er opstået i den medlemsstat, i hvilken sidstnævnte myndighed befinder sig;

---

(1) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.
(2) EFT nr. L 295 af 30. 12. 1972, s. 1.
(3) EFT nr. C 19 af 12. 4. 1973, s. 38.
(4) EFT nr. C 69 af 28. 8. 1973, s. 3.
(5) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 19.

▼B

disse forskellige former for bistand bør af den myndighed, der anmodes om bistand, ydes under overholdelse af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der er gældende på dette felt i den medlemsstat, i hvilken myndigheden befinder sig;

betingelserne for hvornår en myndighed kan anmode om bistand, bør fastlægges, og de særlige omstændigheder, hvorunder det i visse tilfælde skal være muligt for den myndighed, der anmodes om bistand, ikke at efterkomme denne anmodning, skal nøje defineres;

den myndighed, der anmodes om bistand, bør, når den inddriver en fordring på den myndigheds vegne, som anmoder om bistand, dersom de gældende bestemmelser i den medlemsstat, i hvilken førstnævnte myndighed befinder sig, tillader det, og i forståelse med den myndighed, der anmoder om bistand, kunne yde en betalingspligtig en betalingsfrist eller mulighed for betaling i rater; de eventuelle renter, som skal opkræves i forbindelse med ydelsen af disse betalingslettelser, bør overføres til den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der har anmodet om bistand, befinder sig;

den myndighed, der anmodes om bistand, bør ligeledes på begrundet begæring af den myndighed, der anmoder om bistand, for så vidt de gældende bestemmelser i den medlemsstat, i hvilken førstnævnte myndighed befinder sig, tillader det, kunne træffe retsbevarende foranstaltninger for at sikre inddrivelse af de fordringer, som er opstået i den medlemsstat, der anmoder om bistand; dog bør disse fordringer ikke være priviligerede i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig;

den situation kan opstå, at fordringen eller det eksekutionsgrundlag, som er udstedt i den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, under inddrivelsesproceduren i den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, anfægtes af den, hvem betaling afkræves; i dette tilfælde bør det fastsættes, at indsigelse fra denne skal fremsættes over for den kompetente instans i den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, og at den myndighed, der anmodes om bistand, skal suspendere eksekutionsproceduren, indtil der foreligger en afgørelse fra den kompetente instans;

det bør fastsættes, at de dokumenter og oplysninger, som afgives i forbindelse med den gensidige bistand ved inddrivelse af fordringer, ikke kan anvendes til andre formål;

bestemmelserne i dette direktiv må ikke medføre indskrænkning af den gensidige bistand, som visse medlemsstater allerede yder hinanden på grundlag af bilaterale eller multilaterale aftaler og ordninger;

det bør sikres, at den gensidige bistand foregår gnidningsløst, og der bør med henblik herpå fastlægges en fællesskabsprocedure, der gør det muligt at fastsætte de konkrete gennemførelsesbestemmelser herfor inden for et passende tidsrum; det er nødvendigt at nedsætte et udvalg, således at der kan etableres et snævert og effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen på dette område —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv fastsættes de regler, som medlemsstaternes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser skal indeholde med henblik på at sikre inddrivelsen i de enkelte medlemsstater af fordringer af den i artikel 2 omhandlede art, som opstår i en anden medlemsstat.

Artikel 2

Dette direktiv gælder for samtlige fordringer i forbindelse med

a) restitutioner, interventioner og andre foranstaltninger, der helt eller delvis finansieres af Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, herunder de beløb, der skal opkræves som led i disse foranstaltninger;

▼B

b) landbrugsimportafgifter som defineret i artikel 2, litra a), i Rådets afgørelse 70/243/EKSF, EØF, Euratom, og i artikel 128, litra a), i tiltrædelsesakten;

c) told som defineret i artikel 2, litra b), i den ovennævnte afgørelse og i artikel 128, litra b), i tiltrædelsesakten;

▼M1

d) merværdiafgift;

▼M2
▼M3

e) følgende punktafgifter:

— punktafgift på forarbejdet tobak

— punktafgift på alkohol og alkoholholdige drikkevarer

— punktafgift på mineralolier;

▼B

►M2 ►M3 f) ◄ ◄ gebyrer og renter i forbindelse med inddrivelse af ovennævnte fordringer.

Artikel 3

I dette direktiv forstås ved:

— »myndighed, der anmoder om bistand«: en medlemsstats kompetente myndighed, som fremsætter anmodning om bistand vedrørende en af de i artikel 2 omhandlede fordringer;

— »myndighed der anmodes om bistand«: en medlemsstats kompetente myndighed, hvortil en anmodning om bistand rettes.

Artikel 4

1. På begæring af den myndighed, der anmoder om bistand, meddeler den myndighed, der anmodes om bistand, førstnævnte myndighed alle oplysninger, der er af værdi for denne ved inddrivelsen af en fordring.

Med henblik på at fremskaffe disse oplysninger udøver den myndighed, der anmodes om bistand, de beføjelser, der er givet i de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om inddrivelse af lignende fordringer, som er opstået i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig.

2. I anmodningen om oplysninger anføres navn og adresse på den person, som de oplysninger, der skal gives, vedrører, samt arten og størrelsen af den fordring, som ligger til grund for anmodningen.

3. Den myndighed, der anmodes om bistand, er ikke forpligtet til at give oplysninger:

a) som den ikke ville være i stand til at fremskaffe med henblik på inddrivelse af lignende fordringer, der er opstået i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig;

b) som vil afsløre en handelsmæssig, industriel eller erhvervsmæssig hemmelighed; eller

c) hvis meddelelse ville kunne krænke denne stats sikkerhed eller offentlige orden.

4. Den myndighed, der anmodes om bistand, underretter den myndighed, der anmoder om bistand, om grunden til, at anmodningen om oplysninger ikke kan efterkommes.

Artikel 5

1. På begæring af den myndighed, der anmoder om bistand, meddeler den myndighed, der anmodes om bistand, i overensstemmelse med de retsregler, der gælder for meddelelse af tilsvarende akter i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, modtageren alle sådanne akter og afgørelser, herunder retslige, vedrørende en fordring eller dens inddrivelse der hidrører fra den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der har anmodet om bistand, befinder sig.

▼B

2. I anmodningen om meddelelse anføres modtagerens navn og adresse, arten af og formålet med den akt eller afgørelse, der skal meddeles og i givet fald skyldnerens navn og adresse og den i akten eller afgørelsen omhandlede fordring, samt alle andre formålstjenlige oplysninger.

3. Den myndighed, der anmodes om bistand, giver straks den myndighed, der anmoder om bistand, underretning om, hvorvidt anmodningen om meddelelse er blevet efterkommet, og især om, på hvilken dato akten eller afgørelsen er fremsendt til modtageren.

Artikel 6

1. På begæring af den myndighed, der anmoder om bistand, inddriver den myndighed, der anmodes om bistand, i overensstemmelse med de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder for inddrivelse af lignende fordringer, der er opstået i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, de fordringer, der er omhandlet i et dokument, som hjemler ret til eksekution.

2. Med henblik herpå behandles enhver fordring, for hvilken der er fremsat anmodning om inddrivelse, som en fordring fra den medlemsstats side, hvor den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, dersom der ikke sker anvendelse af artikel 12.

Artikel 7

1. En anmodning om inddrivelse af en fordring, som den myndighed, der anmoder om bistand, retter til den myndighed, der anmodes om bistand, skal ledsages af et officielt eksemplar eller en bekræftet kopi af det dokument, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, og i givet fald af originaldokumentet eller en bekræftet kopi af andre dokumenter, der er nødvendige for inddrivelsen.

2. Den myndighed, der anmoder om bistand, kan kun fremsætte en anmodning om inddrivelse:

a) såfremt fordringen eller det dokument, der hjemler ret til eksekution, ikke anfægtes i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig;

b) når den i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, har iværksat den inddrivelsesforretning, der kan indledes på grundlag af det i stk. 1 nævnte dokument, og når de trufne foranstaltninger ikke har ført til betaling af hele fordringen.

3. I anmodningen om inddrivelse anføres den pågældende persons navn og adresse, fordringens art, beløbet for hovedstol og forfaldne renter og gebyrer, samt alle andre formålstjenlige oplysninger.

4. Anmodningen om inddrivelse indeholder desuden en erklæring fra den myndighed, der anmoder om bistand, hvori det anføres, fra hvilken dato eksekution er mulig i overensstemmelse med de retsregler, der gælder i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, og hvori det bekræftes, at de i stk. 2 stillede betingelser er opfyldt.

5. Den myndighed, der anmoder om bistand, meddeler den myndighed, der anmodes om bistand, alle formålstjenlige oplysninger vedrørende den sag, der har foranlediget en anmodning om inddrivelse, så snart den får kendskab dertil.

Artikel 8

Det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen, stadfæstes, anerkendes, suppleres eller erstattes i givet fald og i overensstemmelse med de bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, ved et dokument, der hjemler ret til eksekution på denne medlemsstats område.

Stadfæstelse, anerkendelse, supplering eller erstatning af dokumentet skal finde sted snarest muligt efter modtagelsen af anmodningen om inddrivelse. Dette kan ikke afslås, når det dokument, der hjemler ret

▼B

til eksekution i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, er formelt korrekt.

Når opfyldelsen af en af disse formaliteter medfører en undersøgelse eller en indsigelse vedrørende fordringen og/eller det dokument, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt af den myndighed, der anmoder om bistand, finder artikel 12 anvendelse.

Artikel 9

1. Inddrivelse finder sted i den valuta, der anvendes i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig.

2. Såfremt de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, tillader det, ►C1 kan denne efter samråd med ◄ den myndighed, der anmoder om bistand, indrømme den betalingspligtige betalingsfrist eller tillade betaling i rater. Renter, der opkræves af den myndighed, der anmodes om bistand, som følge af denne betalingsfrist, skal overføres til den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig.

Enhver anden rente, der opkræves ved for sen betaling i henhold til ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, som anmodes om bistand, overføres ligeledes til den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig.

Artikel 10

Fordringer til inddrivelse er ikke priviligerede i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig.

Artikel 11

Den myndighed, der anmodes om bistand, underretter straks den myndighed, der anmoder om bistand, om, hvad den har foretaget sig som følge af anmodningen om inddrivelse.

Artikel 12

1. Såfremt fordringen og/eller det dokument, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, anfægtes under inddrivelsesforretningen, indbringes sagen af den pågældende person for den kompetente instans i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, i overensstemmelse med de i sidstnævnte medlemsstat gældende retsregler. Den myndighed, der anmoder om bistand, giver den myndighed, der anmodes om bistand, meddelelse herom. Endvidere kan den pågældende give den myndighed, der anmodes om bistand, meddelelse herom.

2. Så snart den myndighed, der anmodes om bistand, har modtaget den i stk. 1 nævnte meddelelse enten fra den myndighed, der anmoder om bistand, eller fra den pågældende person, suspenderer den eksekutionsforretningen, indtil der foreligger en afgørelse fra den kompetente instans om spørgsmålet. Såfremt den finder det nødvendigt og med forbehold af artikel 13, kan den træffe retsbevarende foranstaltninger for at sikre inddrivelsen i det omfang, love eller andre retsforskrifter i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, tillader det for lignende fordringer.

3. Når indsigelsen vedrører eksekutionsforanstaltninger, der er truffet i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, indbringes sagen for den kompetente instans i denne medlemsstat i overensstemmelse med dennes love og andre retsforskrifter.

4. Når den kompetente instans, for hvilken sagen er indbragt i henhold til stk. 1 er en domstol eller en forvaltningsdomstol, betragtes dennes afgørelse, hvis den giver den myndighed, der anmoder om bistand medhold, og hvis den gør det muligt, at fordringen inddrives i

▼B

den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, som »det dokument, der hjemler ret til eksekution«, i den i artikel 6, 7 og 8 anvendte betydning, og inddrivelsen af fordringen gennemføres på grundlag af denne afgørelse.

Artikel 13

På begrundet begæring af den myndighed, der anmoder om bistand, træffer den myndighed, der anmodes om bistand, retsbevarende foranstaltninger for at sikre inddrivelse af en fordring i det omfang, gældende love og andre retsforskrifter i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, tillader det.

Med henblik på iværksættelsen af første stykke anvendes artikel 6, artikel 7, stk. 1, 3 og 5, artikel 8, 11, 12 og 14 med de nødvendige ændringer.

Artikel 14

Den myndighed, der anmodes om bistand, er ikke forpligtet til:

a) at yde den i artikel 6-13 omhandlede bistand, såfremt inddrivelsen af fordringen på grund af skyldnerens situation vil kunne fremkalde alvorlige økonomiske eller sociale vanskeligheder i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig;

b) at inddrive fordringen, når den myndighed, der anmoder om bistand, ikke har udnyttet alle muligheder for fuldbyrdelse af den pågældende fordring på den medlemsstats område, på hvilken den befinder sig.

Den myndighed, der anmodes om bistand, underretter den myndighed, der anmoder om bistand, om grundene til, at anmodningen om bistand ikke kan efterkommes. Kommissionen underrettes ligeledes om det begrundede afslag.

Artikel 15

1. Spørgsmål om forældelse afgøres udelukkende ud fra de retsregler, der gælder i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig.

2. De inddrivelsesforanstaltninger, der i overensstemmelse med anmodningen om bistand træffes af den myndighed, som anmodes om bistand, og som, såfremt de var blevet truffet af den myndighed, der anmoder om bistand, ville have medført suspension eller afbrydelse af forældelsen i henhold til de retsregler, der gælder i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, anses med hensyn til denne virkning for at være truffet i sidstnævnte stat.

Artikel 16

Dokumenter og oplysninger, der meddeles den myndighed, der anmodes om bistand, med henblik på gennemførelsen af dette direktiv, må af denne kun meddeles til

a) den i anmodningen om bistand omhandlede person;

b) de personer og myndigheder, der har til opgave at inddrive fordringerne, og kun i dette øjemed;

c) de retsinstanser, for hvilke sagerne om inddrivelse af fordringer indbringes.

Artikel 17

Anmodninger om bistand og de dertil benyttede bilag ledsages af en oversættelse til det officielle sprog eller til et af de officielle sprog i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, idet sidstnævnte dog har mulighed for at give afkald på en sådan oversættelse.

▼B

Artikel 18

Medlemsstaterne giver indbyrdes afkald på ethvert krav om godtgørelse af omkostninger ved den gensidige bistand, som de yder hinanden i medfør af dette direktiv.

Den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, forbliver dog ansvarlig over for den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, for de økonomiske følger af sager, der indbringes, og som erklæres ubegrundede for så vidt angår fordringens tilstedeværelse eller gyldigheden af det dokument, der er udstedt af den myndighed, der anmoder om bistand.

Artikel 19

Medlemsstaterne tilsender hinanden en liste over de myndigheder, der har beføjelse til at fremsætte og modtage anmodninger om bistand.

Artikel 20

1. Der nedsættes et »inddrivelsesudvalg« — i det følgende benævnt »udvalget« — der består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. Udvalget fastsætter sin forretningsorden.

Artikel 21

Udvalget kan behandle ethvert spørgsmål, der angår anvendelsen af dette direktiv, og som forelægges af formanden på eget initiativ eller efter anmodning af en medlemsstats repræsentant.

Artikel 22

1. De konkrete bestemmelser for gennemførelsen af artikel 4, stk. 2 og 4, artikel 5, stk. 2 og 3, artikel 7, stk. 1, 3 og 5, artikel 9 og 11 samt artikel 12, stk. 1, samt vedrørende omregning, overførsel af inddrevne beløb og fastsættelsen af et mindstebeløb for fordringer, for hvilke der kan fremsættes anmodning om bistand, fastlægges i henhold til fremgangsmåden i stk. 2 og 3.

▼A3

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver udtalelse om udkastet inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal af 64 stemmer, idet medlemsstaternes stemmer tildeles vægt i henhold til traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

▼B

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte bestemmelser, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

   b) Såfremt de påtænkte bestemmelser ikke er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller dersom der ikke foreligger nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de bestemmelser, der bør træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

   c) Såfremt Rådet ikke inden tre måneder efter sagens forelæggelse har truffet nogen afgørelse, vedtager Kommissionen selv de foreslåede bestemmelser.

Artikel 23

Bestemmelserne i dette direktiv er ikke til hinder for en mere omfattende gensidig bistand, som visse medlemsstater yder eller måtte yde hinanden i medfør af aftaler eller ordninger, herunder for så vidt angår meddelelse af inden- eller udenretslige dokumenter.

▼B

Artikel 24

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 1978.

Artikel 25

Hver medlemsstat underretter Kommissionen om de foranstaltninger, den træffer med henblik på dette direktivs gennemførelse. Kommissionen giver de øvrige medlemsstater meddelelse herom.

Artikel 26

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.